

اُمنگ

ڀيٽا :- سک ۽ شرڌا

داس ٽارو ٺڪر
168، سنڌي ڪالوني،
نئي پارڪ، ڄٻپور

* وينتي *

مان نه ڳائيندڙ آهيان نه وڄائيندڙ،
نه ڪوي آهيان ۽ نه وري شاعر،
نه سريلو آواز ٿي اٿم ۽ نه اٿم ڳائڻي،
ليڪن

اٿم ٿورو دل جو امنگ - اُن امنگ ۾ اچي مون هيءُ ڪجھه لکيو آهي ۽ گڏ ڪري ڇپايو آهي ننڍڙو پستڪ امنگ.

شل پڙهو ۽ پيارن جي در قبول پوي ڀل چوڪ لاءِ معافي طلبدار آهيان.

شيوا ۾ داس
ٽارو- ٺڪر
راڻيپور واسي (سنڌ)
پلاٽ نمبر ١٦٨، سنڌي ڪالوني،
بني پارڪ، جئپور.

ڪجهه ويچار

١- پرم پتا پوڄيه پرميشور هڪ اپار ۽ اکنڊ شڪتي آهي. هر هنڌ هر چيز ۾ هو موجود آهي. هو داتار آهي ۽ سڀني کي ڏئي ٿو. ادل تسون لئو ڪجهه ڏئي سگهين نه ٿا ڏي. پرمتما ڪنهن کي ڏک نه ٿو ڏي. سدائين سڀ جو ڀلو سوچ ۽ ڀلو ڪر هن مٺي زبان سان مٺو بول، جنهن ۾ ئي جس ۽ ايشور درشن (روپ) پائيندا آن.

٢- ڪرم ڪر. ڪاندر ۽ ڪمزور نه ٿي، من واشنا ڪڍهين به پوري نه ٿيندي. تون سدا ڪرم ڪندو رهه. اُن روپ ۾ نه جيئن ڪورڙو ڪندي ڪندي پنهنجيءَ جار ۾ قاسي پوي ٿو ۽ مري وڃي ٿو- سهڻو ڪر. ليڪن اُن روپ ۾ جيئن ڪمل جو گل ٽڻن ڪندو ڪيچڙ مان اڪري اروار تي پوي ٿو. سهڻو سندر ۽ پوڄڻ لائق ٿڻجي پوي ٿو.

ڪاندر ۽ ڪمزور جو ڪو به ساٿي ۽ همدرد نه ٿيو آ نه ٿيندو اهڙو تي سگهي ٿو نه اُنهن لئي ڪو به جيو ديا جي درشٽي ڏري سگهي ٿو. اُن ڪري ڪري ضروري آهي نه هئي واڌارو اُتان ڪرڻ لاءِ پرٽن ڪندا رهن.

٣- ديا دان ۽ ڌرم. هر منش پراڻيءَ لاءِ اهڙا

ॐ

اسان جي پياري مٺڙي سنڌڙي - درويشن - فقيرن
ڪوين - شاعرن - ڳائڪن کان مشهور هئي ۽ آهي،
وسڻ گهوٽ - پارو شاه جهڙوڪ ڏرمون، سامي،
سچل، شاه، بيوس، ٽيئون رام، ڪوجهي، ضيا،
ڪوي ڀلاج، ماسٽر چندر، ڀڄواڻي، هوندراج دکايل،
رانجهن، ديال آشا، گوردن ڀارتي، ڀولڻ راهي،
ٻيهاري، لالا، ڪملا ڪيسواڻي، ميران وغيره
ڀڳت ڪنور رام، ليلا رام، جاڙا رام، موٽڻ، منو،
شمن، پرمانند، سي. آتمارام، جيوٽي، ڀڳونتي ناواڻي
وغيره جهڙي ڳائڻ جي سڳند سرهاڻ اڄ به ڳائجي
پيئي ۽ من کي آنند پيئي ڏيئي ڪيترا ۽ ڪهڙا لکي
ڪهڙا لکان هت ته بي انت انومل خزانو آهي.
مون ڪجهه گيت پڻ لکيا آهن ۽ ڪجهه پنهنجا
ناهيل پڻ، جي ڪجهه لکيا اٿم گهڻي ڀاڳي گرامڦون
رڪارڊن ۾ آيل ڪونهن ۽ مان گهڻو ڪري ٻين
گيتن، پڻ، ڪلامن جنڪي چاه سان ٻڌندو آهيان ۽
من وندرائيندو رهندو آهيان ۽ ان مان ٺي جاڙيو
اٿم دل جو "امنگ".

شيوا ۾

داس تارو ٺڪر

سلوڪ

١- ماتا پتا جي سيوا انيڪ ي - ڀڳوان پڻ دان
ڪارل سندن چرڻن ۾ - ھردم رک تون ڌيان

٢- منش ديھ جو ملڻ نه ڪوئي - پر جاڻو ڪو جاڻي
ڪوڙ ڪپٽ جي لشي ۾ ٿو - ڪارل ملڻ وڃائين

٣- ڪوڙ ڪپٽي ڪوڙ ڪاٽر - ڪوڙ اونده الڌوڪار
ڪارل ڪڏھين نه ڀلجي - نه ڪر سندس ڪو وڇار

٤- سچ ڳالھاءِ سچو ھل - سچو رک وھنوار تون
سچ سندو سنگ رو ڀري - ڪارل ٿي پار تون

٥- دان سڦلو انيڪي اھو - جو ڪرين دل سان ھندا
سيوا سچي انيڪي اھا - جا ڪرين ڪارل دل سان سدا

٦- سيوا ڪر آدر ڪر - ھمت رک حيوان تون
سوارٿ ۾ اھنڪار ڇڏي - ڪارل ٻڻ انسان تون

٧- ديپڪ جلائي پاڻ کي - روشن ڏسي ٿو راھ
تون ٻڻ راھي ٿي سگھين ٿو - جڏھن ڪارل ڪري ٿين لرواھ

٨- وڻ آھين وڻ ٿيءُ - وڻن جي سنتان آن
ديش ڌرم جي لاءِ مرڻ - ڪارل سچو سوابيمان آ

٩- ديش مذھب ڌرم مذھب - ادا ڪرم ڪو جاڻي
پالن ڪري جو پرت سان - ڪارل جيون سو ماڻي

١٠- داس بڻي دل ۾ سمائج - گڻ ڳائن لڌھجا ڀيا
ڀاڳ ڳائين پاڻ کي - جا لڌھن ۾ ڪارل سدا

ضروري آهن جهڙي هوا، باهه ۽ پاڻي.

دَيا، مَن جي وشالتا سان ٻئي کي دکي ڏسي ٿي ڪري سگهندڙ آن ۽ ڪرڻ بہ گهرجي. انيائيءَ، اڌرميءَ تي دَيا ڪرڻ واجب ناهي ڪين سنسڪارن سان سمجهائي دياوان بڻائڻ ٿي واجب آهي.

دان جهڙوڪ انو لٽو، ڪاڻو پيتو، دوا درمل يا وديا جو رستو ڏيکارڻ مدد ڪرڻ پڻ ضروري ڪارج آهي، شڪتي آهر ڪرڻ گهرجي. ڌيرج ڪرڻ ڏاڍو ڏکيو آهي. پر ڏاڍو آنند ڏيڻ وارو آهي. جو منش هن کي گرهڻ ڪري ٿو، سچ پچ ڀڳوان روپ ٿيو وڃي.

۴- قرض، مرض ۽ فرض - قرض ڪڍڻ نہ گهرجي، پر جي ڪڍڻ تہ ڪڏهن ڌيرجوان ٿان ڪڍڻ ۽ اهڙو ڪڍڻ جو تون پڌا هيڪ جي واپس ڪري سگهين. مرض کي ختم ڪرڻ لاءِ هردم تيار رهه، ڪوشش ڪر ۽ ڪيس وڌڻ نہ ڏي، وڌڻ مان پيڙا ۽ وڪار وڌندو. فرض - اتيئي سونو پٺو جڏهن کي پوري ڪرڻ لاءِ همٿ، ٻڌي، سهڻ شيلتا، ايمانداريءَ سان سدائين پوري ڪرڻ جي ڪوشش ڪر تہ اُن مان توکي جس ٿي ملندو.

شيوا مہ - داس ٿارو نڪر

امڙ مهنجي

ٽيڪ - امڙ مهنجي جيجل مهنجي -
ڪيئن ڪريان مان شيوا تنهنجي

۱- تو ڪئي مون سان آهي ڀلائي -
ڪيئن ليايان فرض ادائي
راتيون جاڳي ڪيئہ ڪشالا -
ڏينهن جو ئي سک نہ پاتا امڙ مهنجي ....

۲- راند ڪندي جي ڌڪو ٿي کاڌم -
تو کڻي ٿي ڇاتيءَ لاتم
دک سک منهنجو پنهنجو سمجهي -
تو ٿي ڪئي رکشا منهنجي امڙ مهنجي ....

۳- سو ورهيہ جي شيوا ڪريان -
ڪين ڏهين ئي تورا لاهيان
ڪيئن وساريان تنهنجي چڱائي -
ٻارن سان ڪيئہ هردم ڀلائي امڙ مهنجي ....

۴- شيش جهڪائي چرن چميان مان -
آڳيا تنهنجي پرم سان پاليان
پاڻ ڪندي مان سرڙو ڪٽايان -
امڙ تيج جي لاج بچايان امڙ مهنجي ....

١١- جــو آهو ســو ويندو - وات اهائي راهـي
مورک تو ايمان کري - ٽارل رهندو کين سدائين
١٢- ٽالو متو تئي رام جو- جنهن جا نــام اپار
رام ڪرشن شو چوان - ٽارل ديوي سر و شڪتيوان

تون ئي سنڌي مان ئي سنڌي

ٽل - تون ئي سنڌي مان ئي سنڌي
سنڌ ٻيڪ چو تو مٽائين

١- سنڌ ڇڏي هند ۾ آياسين
ڪيٽي شهر اڏياسين پاڻي - تون ئ ....
٢- تو ڪهڙ وڪيو مان ڪهڙ گروي
محل اڏياسين پاڻي - تون ئ ....
٣- تون شڪي پاڻ کي آءٌ شڪي پاڻ کي
او شڪ آ محبت ڦٽائي . تون ئ ....
٤- ڪي گمان رک دل ۾ سچائي
سب کي سڏي ڇٽو پاڻي . تون ئ ....
٥- سنڌي هندي فرق نه رکٽو
ڀارت جا هي سپاهي . تون ئ ....
٦- سبق ڏسي وهو گالئي - ڪيشو
رکون پاڻ ۾ ايڪائي . تون ئ
٧- ٽارل جي آ آرزو اهائي
گڏجي رهون سب سدائين. تون ئ ....

توڙ ڪر تون سدائين

ٽل - جڳ ۾ آهيو آهين ري بابا -
توڙ ڪر تون سدائين
توڙ ڪر تون سدائين بابا -
نميو رهه تون سدائين
١- ساٿيون ڏس تون درخت ٻيٺل -
نميو رهي ٿو سدائين
ڦل پتو ڏس نميل آهي - انب راڄا سڏجي سدائين
ڇانو ڏئي ٿو سک ڏئي ٿو - آرام ڏئي ٿو سدائين
ٻيو جيان ڪنب وله ڇٽي - هو هيٺ نهاري سدائين
جڳ ۾ آهيو ....
٢- سج چنڊ تارا هيٺ نهارن - تو ڏي ٿا هو سدائين
راه ڏيکارن اُپت وڏائين - ڪرم لشت سدائين
بادل گرجن آنڌ بون اچن - بر رهن ڪين سدائين
ايندا سي هٺان هليا ويندا - پر اُپڪاري رهن سدائين
جڳ ۾ آهيو ....
٣- ڪرم لشت ٿي ڪرم ڪر تون - ڪنڊب پال سدائين
ڌرم دلش جي رکشا خاطر - تون پاڻ جلاء سدائين
بابل وٽو ڏاڏو وڏڙو - نه امر رهي ڪا سدائين
چرن تارل شيش جهڪائي - هلندو هل تون سدائين
نميو رهه تون سدائين - جڳ ۾ آهيو ....

ڀڳونت آستُتي

ٽل - ٻالو مٺو تُنھنجي رام جو - پياري سندر شيام جو ۔
شو شنڪر ڀولي ناٿ جو - هنومان ڀڳتي ڀاو جو

١- رام ڏسي وهو راه سڀي - شيوا ۽ سد ڀاو سڀي
مريادا ۽ اُپڪار سڀي - لورت ۽ ويرتا سڀي
ٻالو مٺو ....

٢- شيام ڪري وهو پڌ سڀي - ظالم جي وناش سڀي
گيتا ۾ آ گيان سڄو - موڪش جي آ راهه ڏکي
ٻالو مٺو ....

٣- شنڪر جي آ تپسيا سڀي - سهن شڪتي ڀاو سڀي
ڪروڌ ڪرڻ روڪڻ ۾ شڪتي
اُپڪار ڪرڻ ۽ سهڻ جي شڪتي ٻالو مٺو ....

٤- وير هنومان سدا پر اُپڪاري -
ڪڏهين نه هن وسر ڌاري
سدا رهيو تُنهنجي هو نه ڀياري -
پرم ڀاو سان نڀاهي ياري ٻالو مٺو ....

٥- درگا پڻ آ شڪتي مهان -
جنهن جو ناهي الت ڪو پار
پرم ڀاو سان جيڪو ڌياڻي تو -
ٽارل جيون سڦل بڻائي تو ٻالو مٺو ....

پنهل سان پريت

ٽل- جوڳي ري جادو لائي ويا -
مونکي ڪين ٻڌائي ويا

۱- منهنجي پنهل جي پريت پياري -
ڪالهه اسان ۾ هئي ڪا پياري
سڄي محبت جو هو رنگ ري الا
جوڳي ري جادو ....

۲- ڏيرم آيا قلات مان ڪاهي -
منهنجا ٻٽائم دل ۾ سمائي
چو نه - پنهل سدا هئا پائڙا الا -
جوڳي ري جادو ....

۳- محبت جي آءُ ماري ماري -
ستري هيس مان سيج پلنگ تي
او- پنهل ڪري منهنجو هنج ري الا -
جوڳي ري جادو ....

۴- اٿيا اياڳيءَ ڦهر ڪماهو -
پنهل ڪيئو ويو هنج تي خالي
او- ڪيئن مان سمهان هاڻي سيج الا -
جوڳي ري جادو ....

۵- وينس وينس پنهل ڏي ڪاهي -
ڇا ڪيو هتڙي لارل آهي
او- مڪلا ملا ئيند وشل پنهل اڏهون -
جوڳي ري جادو ....

سنت ڪنور رام

ٽل - سنت ڪنور جي لاءِ روئي ٿي -
سنڌ نہ ڀيئو ساري
ڇو، ڀڳت سنت صوفي ۽ درويش
نہ سنڌ ۾ گهڻا اڄ ميا ٿي وڃا
پر، سنت ڪنور رام لاءِ سنڌ ڇو ٿي روئي.

"ڇاڪاڻ"

١- ڪنور ڪئي قربانيِ اها جا - ياد رهندي سدائين
اُولا لنگڙا اندا ڪيائين - ياڻ سان گڏ نہ سدائين
سنت ڪنور ....

٢- ليائيون ۽ مسڪين اگهاڻائين-جهولي ڪري نہ سدائين
وڏوائن جي پرگهور لڌائين - چپ چپ ۾ نہ سدائين
سنت ڪنور ....

٣- لماڻو لهنو نور هنو - ڪلند و هو نہ سدائين
هند و مومن هڪ ٿي آهي - چو ند و هو نہ سدائين
سنت ڪنور ....

٤- ڪين ڪنهن سان وير ڪيائين - قرب ڏنائين سدائين
سڪ ۾ ڏارل سڀ ڪي سڏي ڇيائين -
امڙ جيجل سائين - سنت ڪنور ....

٥- ڇڏي ويو آ گيان اسان لاءِ - سمجهون شل نہ سدائين
امر جڳہ ۾ چولو ٿين سي - لوڙت ڪئي جن سدائين
سنت ڪنور ....

دکي جيجل جي ڪهاڻي

ننڍڙيءَ وهيءَ ۾ ئي، پيارو پتي پرلوڪ پڌاري ويو هو ننڍڙو ٻالڪ گهر ۾ آ، ستيوان ديوي سڀ سٺ ڪري ڪيئن ٻالڪ جو ۽ پنهنجو پالڻ پوشڻ ڪري ٿي، ايشور جي ڪرپا سان ٻالڪ وڏو ٿي جڏهين ڪمائڻ لائق ٿئي ٿو. ڪمائي ماتا جي اڳيان اچي ٿو. ماتا جي من ۾ خوشي، منهن ۾ مشڪراهٽ، اکين ۾ خوشيءَ جا آنسو ڀري اچن ٿا. پرڀوءَ جا ٿورا مڃيندي پريم ۾ مست ٿي ڳائي ٿي.

منڙي امڙ جيجل اولاد لاءِ ڇا اٿي ڪري ۽ ڇا نه ٿي سهي.

ٽل - خوشيون ڇو نه ماڻيان. ڏٺيون ڏاڍ جي مون
گهوريا ڏينهن ڏکن جا، سکن ساڻ لاٿو

۱- اڙي جڏهن هئي پيٽ ۾ مون - ٽوٻيون سهيم مون
پالڻ ۽ ڪيچا - وڏڙون ڪيم مون
رليون پائي سهيم مون - لپا هئي پاتم مون
پتورا هيءَ سڀ ڇو ڪيو

ڏوهيڙو - هڪ ميندي رتا هٿڙا ٻيو ٻولڻ (پتي)
هي ننڍڙو وڇڻ جي نه سندن وهي هٿي.
قدرت مون لي قهر سٽيو.

قدرت اَن مالڪ اڳيان ڪنهن جي نه اٿي هلي
ڏوهيڙو - سامهون رکيو مون آسرو اَلاهي
نه پتي پرمشور ڀڳوان آهي.

نصيحت لاڏو

ٿل - ٻور ل پاڪي پائجان - ليهه ڳنڍيو ٿم لو سان

١- ماءُ جڻي مان آهيان - پيءُ پلي مان آهيان
ڌنهنجي د ر آئي آهيان - ٻور ل پاڪي پائجان
٢- جڙ يا رهون شل جڳ ۾ - موجون ماڻيون هن دڳ ۾
او پاڻ رهون ٻئي گڏ ۾ - ٻور ل پاڪي پائجان....
٣- د ک سک ۾ ساٿڻ آهيان - ڌنهنجي شيوا امرت پائيان
او - پاڄي ڪين پلائجان - ٻور ل پاڪي پائجان....
٤- سر ٽين ۾ ڌ سهان مان - امڙ سهاڳ مان پايان
لو سان نيهه نڀايان - ٻور ل پاڪي پائجان ....
٥- امڙ رهندي هيءُ جوڙي -
ٻارل سان رهندي هيءُ ٽولي
او - ڪين ڪڏهين ٽيندي ٽولي -
ٻور ل پاڪي پائجان ....
٦- سائين ڪندو شل سولي -
اسان ٻنهي جي رهندي ٽولي
او- ٻين جي ۽ شل ٽيندي سولي
ٻور ل پاڪي پائجان ....

هڻيون لاڏو چوان يا لوڪ گيت، شاديءَ جي خوشيءَ جي موقعي لي، هڪ جهڙيون گڏجي ڳائن ٿيون، اچن ٿيون جهمر هڻن ٿيون، ڪل ۽ خوشيءَ ۾ ڀرپور آنند پائن ٿيون ” گيت لاڏي ۾ نصيحت آ شل ڪو سمجهي.“

٤- ٿورا ڏيهن ٻوءِ ڪي ادا گذريا، ڪي ادا گذريا
آٻو ٻيداٻو هڏ ٿيا هيٺا، هڏ ٿيا هيٺا
ڏلد لهي ٻڳا جوس ٻي هڻي، جوس ٻي هڻي
ٻيست ٻي وڻو پاڻ مرجهائي،
پاڻ مرجهائي - مدهڄي ....

٥- سرڪار سڌ و متان سڏڙو آٻو، سڏڙو آٻو
من لهي رلو دل ٻي هاري، دل ٻي هاري
هاءِ هاءِ ڪمدو هتان ڏارل هليو وڻو، ڏارل هليو وڻو
رام نه جپيو، شيام نه جپيو،
جيون تيو ٻيڪار ري - مدهڄي ....

شو شنڪر آرا ڌنا

ٿل - ٻم ٻم ٻولي ناٿ مهاديو - ٻم ٻم ٻولي ناٿ

١- ناڳ ٻيولي انگ سنگ ڏهڄي
ترشول گنگا ڏهڄي ڌارا - ٻم ٻم ....

٢- محل ماڙيو ڪين وٽن ٿوڪي
ٻولا سدا رهين جهر جهنگ - ٻم ٻم ....

٣- مال منايو ن ڪين ڪائين ٿو ن
پيالا ٻري ٻين ٻڏنگ - ٻم ٻم ....

٤- گهرٻار ڪين ٿو ن ڪڏهن ڪان ڪڇ ٻي
ٻولا، سڀ ڪي ڏيان ٿو ن شيام - ٻم ٻم ....

٥- د ڪين جا ٿو د ڪڙا منائين
لاهين، ڪامون ٻولا غم - ٻم ٻم ....

٦- ڏارل ڏهڄي شرن تي ٻولا
ڪجان ڏهڄو ڪلياڻ - ٻم ٻم ....

سڀس جهڪائم همت نه هارئم
ڏنو ڏاڍو مون کي ڦل هيءُ الاهي.
۲- ٻو ر هيا ٻه ٿاب پيا ۽ محمد السائي
ڪنهب سند و هيءُ شان لاثاني
ٽارل ر هند و سو جڳ ۾ شاني - خوشيون چوله ....

منهنجي لڄ رکجان

ٽل- منهنجي لڄ رکجان - منهنجي پت رکجان
منهنجي سولي ڪجان ڪرتار تون
۱- جنم وني جڏهين آيس جڳ ۾، آيس جڳ ۾
ڦول ڪيا مون ڪيئي ڏڳ ۾، ڪيئي ڏڳ ۾
بال پڻي ۾ ڪيڏ ئم رانديون، ڪيڏ ئم رانديون
وسريون اداسي ڏڳ جون ٻاليون،
ڏڳ جون ٻاليون - منهنجي ....
۲- وڏو ٿيس تي اسڪول ليا وي، اسڪول ليا ري
پڙهڻ لکڻ ۽ ٻهپر واهي، ٻهپر واهي
ڪين ٽڏهين ٻي اڪ مون ڪولي،
اڪ مون ڪولي - منهنجي ....
۳- آئي جواني چڙهيو نشو، چڙهيو نشو
جوڀن ٻي مون لي ٻورو وسيو، ٻورو وسيو
ٻاڻ جهڙو نه ٿي ٻاڻيو ڪڏهن ڪي، ٻاڻيو ڪڏهڪي
موج مستيءَ ۾ وقت ٿي ڪٽيو،
وقت ٿي ڪٽيو - منهنجي ....

ديوي ماتا آستتي

ٽل - ماتا او ماتا. او ديوي ماتا. او ديوي ماتا
تو سڀ کي ماتا. تو جڳ جنني ماتا. ماتا او....
١- تو ڏک هرلي، تو سک ڪرلي -
تو سندري ماتا. تو جڳ ديبي ماتا - ماتا او ....
٢- تو دشٽ مارلي، تو ڪشٽ نوارلي
تو ديو رکشتي، تو اپار دان لي - ماتا او ماتا ....
٣- توهي برهما توهي وشنو
توهي مهيش، تو پاروتي ماتا - ماتا او ماتا....
٤- توهي راما، توهي شياما
توهي سيتا، توهي رادڪا ماتا - ماتا او ماتا ....
٥- تو شڪتي ڌارلي، تو ڀڳت تارلي
تو ديت مارلي، تو سنگهه واهني ماتا - ماتا او....
٦- تو کرگ ڌارلي، تو ترشول ڌارلي
تو ڪمل ڌارلي، توهي چانڊڪي ماتا - ماتا او....
٧- تو شڪتي ڌارلي، تو اپار دان لي
تو ڀڳت جنني، توهي امبي ماتا - ماتا او ماتا ....

لال جي مهما

طرز - اچو ٻو چڙ آهي لال گلاب ....
ٽل - لالڻ اسانجو لديڙو پيار، جهولڻ اسانجو لديڙو پيار
ديس جو ھ آهي تہ ديال،
سندس ساريءَ کي ڪيئين اهال

ڪرشن ڪارو شيام پيارو

ٽل- ڪرشن ڪارو مرليءَ وارو
شيام پيارو ٻنسيءَ وارو

١- مرلي وڄائي ٻنسي وڄائي، سڀني جي ٿو دل ڌرڪائي
گاهون گوپال مور ۽ ميڙيون،
سڀني کي هو ٿو نچائي
ڪير، شيام پيارو ٻنسي وارو خوب ٿو موج مچائي

٢- دکين جا ڏو دک مٽائي، مصيبت ۾ سهارو آهي
ڏسو ڪولي گيتا جو گيان ادا،
هر هنڌ هو ٿو رنگ رچائي
ڪير، ڪرشن ڪارو مرليءَ وارو مرلي وڄائي موج مچائي

٣- دشٽ درڌوڌن دروپدي جي، ٿي عزت لٽائڻ چاهي
دروپديءَ جي عزت بچايائين،
هري سڀا ۾ لاج بچايائين
ڪرشن ڪارو مرليءَ وارو مرلي وڄائي موج مچائي

٤- موهه ۾ قاتل وڪرارجن جو، موهه ڇڏايائين مٽا مٽايائين
ڌرم هنڌ ۾ سات ڏني ادا، وڄئي سنک وڄايائين
ڪرشن ڪارو مرليءَ وارو مرلي وڄائي موج مچائي

٥- ڪنس مامي جو انت آندائين،
سدرشن چڪر خوب هلايائين
جنهنجي ٻنهنجي مهر ڪيائين، ٽارل ڏنهنکي پار ڪيائين
ڪرشن ڪارو مرليءَ وارو مرلي وڄائي موج مچائي

٧- د يدار ڪري مرڪ پاڻ چيو،
آهي هيءُ ڪو ولي اوتار مهان
تو ڀيءِ منهنجي زارون زار،
واپس وٺان تو حڪم فرمان - لا ڀڻ ....

٨- گهميو لالڻ سڄي سنڌ اپار،
سيوهڻ، سکر، ٺٽو، روهڙي ڪنڊال
لالڻ سندا ٿيا شيوڪ عام،
جنهن ۾ هئا ته ٺکر مهان - لالڻ ....

٩- ٺکر نٿي سيوهڻ راڻيپور جام،
تنهن ۾ هڪ آ ٿارل غلام
لالڻ پنهنجي د يا ڪندو،
جهولڻ پنهنجي مهر ڪندو ۽ ڪندو سڀ جا بيڙا پار

جلدي جهولڻ آءُ

ٿل - جلدي جلدي آءُ ري جهولڻ، جلدي جلدي آءُ

١- در تنهنجي تي آيا آهيون،
شيش جهڪائي شرن ۾ آهيون
تو ان راهه ته اِي ڪا پاليون،
جهولڻ جلدي آءُ منهنجا جهولڻ جلدي آءُ، جلدي....

٢- عيب اسان ۾ آهن ڀاري،
بخشيندي تون بخشڻهاري
تون ئي ڏيندڙ ان سڀني راهه،
منهنجا جهولڻ جلدي آءُ منهنجا جهولڻ جلدي آءُ جلدي

١- سنڌ ۾ ٿيو هڪ مرک بادشاه،
حڪم ڪيائين هندن لاءِ
سڀ ٿيو پاڻهي مسلمان،
نہ تہ ڪندو مانو قطلي عام- لالڻ ....

٢- نديءَ ڪناري هندن واهي، ٻاڏاهو ورڻ ديو مهان
رک اسانجي لڄ پت شان،
مرک بادشاه کي ڏي کو گيان- ....

٣- سک وارن جو سڏڙو سڻي، پرلم وارن جو پيار ڏسي
ڏنو لالڻ درشن ديدار،
ڪري سڀني ٿيا نہ نهال- لالڻ ....
"چا چيائين"

٤- دپ نہ ڪهو ڪولي ٿيو نہ حيران،
رتن گهر ايندس آهي انجام
مرک سان ڪندس روح رهاڻ،
۽ ٿيندا سڀ جا ٻيڙا پار- لالڻ ....

٥- رتن گهر ۾ آيو لال، گل ڦل ڙيا ۽ من جا هار
وريون واڌايون گهر گهر پار،
خوش ٿيا ٻيڙا جوان ۽ ٻار- لالڻ ....

٦- ٻالڪ ڏسڻ لاءِ آيو بادشاه،
پينگهي ۾ ستل هيو سردار
ڪري ڏاڙهيءَ سان سندس ديدار
مرک بادشاه ٿيو نہ حيران- لالڻ ....

جهولڻ درويشي

ٽل - ڪڏهن ته ٿيندا لالڻ راضي
او ڪڏهين ته ٿيندا جهولڻ راضي

١- در ڏنهنجي تي آيا آهيون،
مصيبت جا مارئل آهيون
تو ان بنو ته سهارو پاتيون،
عيب سدا پندار جو آهيون
چانڻ هار چانڻ تون آهين، سڀ جو رکوال تون آهين.
ڪڏهين ته ٿيندا ....

٢- اکيان وچ مان آهيان جهولڻ،
ڪيئن سڃاڻان لنگهه مان ڏنهنجو
ڏو اڪا هٿان تو ڇيج هٿان تو،
ڍهلا ران سان خوب اڃان تو
پر اها من جي تار ڳنڍيان تو،
تون ڏي مولکي سمجهه ڪا جهولڻ. ڪڏهن ته....

٣- اڪا ڦلا گل ۽ ڪوڏ ڀون، تو در آندا ون آهن
ڏاب ڀون شل تو در مهنجون،
مهر سدو دالار تون آهين
تون ٿي راضي ٿيو نه ڪنهي ڪي،
ٽارل سان ٿيندان ليت ته راضي. ڪڏهن ....

۳- گود وارن جي گودي ۾ تون،
سهاڳ سندور جي لاج رکڻ تون
ترپل ڪر پلوان، منهنجا جهولڻ جلدي آءُ
منهنجا جهولڻ جلدي آءُ، جلدي جلدي آءُ....
۴- ليج پت جو تون دادا آهين،
ڪندي ڏاڙل سان پال پلائي
او دکڙا سڀ جا متاءِ، منهنجا جهولڻ جلدي آءُ
منهنجا جهولڻ جلدي آءُ، جلدي جلدي آءُ ....

اندر جي اک کول

ٽل- جهولڻ منهنجو مون وٽ آهي،
لاڻ ڏنهنجو تو منجهہ آهي
ڏس اندر جي اک تون کولي اماں، جهولڻ....
۱- هو نہ پرم جو پوڄاري آهي
هجي سڪ سان ڏ پائڻ وارو اماں، جهولڻ ....
۲- سال ۾ پہ پہ دفعا ميلا لڳائي
ڏسي فرض جو تو گيان اماں، جهولن ....
۳- شل پاڄهہ پوپس کا رحم پوپس کو
ڪري پيڙو سڀ جو پار اماں، جهولڻ ....
۴- چوي ڏاڙل شل مهر ڪر کا
جهولي ڪري سڀ جي ساٿي اماں، جهولڻ ....

٢- ڏلل چولو منشي سنڌس مهر آهي
شل چڱو ٿي هلائي چڱو ٿي چوائي. سنڌس ....

٣- دک سک ۾ شل هو پاڻ سنڀالي
چڱائيءَ جي راه سدائين ڏيکاري. سنڌس ....

٤- جڳ ۾ سڀ سان نباهي هلائي
خودي اهنڪار کان شل هو بچائي. سنڌس ....

٥- پريم محبت سنڌس قرب آهي
ٽارل مٿان ديا درشٽي گهمائي. سنڌس ....

جڳ مسافر خانو

ٿل - رام شرن ۽ شيام شرن
لش دن جيڪو ٿ يائي. بابا لش ....

١- پاپ ڪرم کان پاسو ڪري تو
تو جيون سڦل بڻائي. بابا تو جيون ....

٢- ڪسنگ ٻوڙي سنگ ٽاري تو
سڀ جو ڀلو تو چاهي. هو سڀ جو ڀلو ....

٣- مايا موه سان ڳنڍي نه ناتو
تو هردم شيش نوائي. تو هردم شيش ....

٤- خوف رکي تو هڪ پريوء جو
وڃ ڪنهن سان نه پائي. هو وڃ ڪنهن ....

٥- جيڪي ڪري سنو ڪرم ڪري تو
اپڪار ڪري تو سدائين. هو اپڪار ڪري ....

٦- جڳ هي ٽارل ڪچ ڄ نه سمجهي
جڳ آ مسافرخانو. بابا جڳ آ مسافر ....

دولھہ اچي ٽيندين ساڻي

ٽل - ڪڏهين دولھہ اچي ٽيندن ساڻي
ساڻي، ساڻي، ساڻي الا دولھہ اچي ٽيندن ساڻي
١- دردڪٽيندن دڪڙا مٽيندن
لڄ پس مھنجي پاڻ ڍڪيندن
لڳھ لڏر جو لودر آهي
ٽھن سان ٽيندن دولھہ ساڻي. ساڻي ....
٢- مان در ٽھنجي آئي آهيان، پڙون ٻخشائڻ سائين
مھنجو لڳھ آ لودر سائين
جاڻي جاڻڻ هار لون آهين - دولھہ اچي ....
٣- هن فاني دنيا ۾ دانا، ڪوهي ڪو ساٿي ڪنھنجو
مطلب جا ٿي ماڻهو سڀئي
جاڻين ٿو تون حال سڀو ئي - دولھہ اچي ....
٤- ڪيچ گذري ڪچھ گذري ويندي
ٽھنجي مھر ميا سان
ٽارل ائيئي شرن ٽھنجي ۾
جھولي لعل سدائين - ڪڏهين دولھہ ....

حجت لاڻ سان

ٽل - حجت لاڻ سان، پيدر (پاٺو) ڪرپان مان ڪھڙي
سندس مھر لي مان آهيان سدائين
١- هو چاهي لہ لخت وهاري
هو چاهي لہ بخت وهاري. سندس ....

هند و جيون

هيءُ گيت جڏهين منهنجي عمر ۱۴ - ۱۵ سال
هئي ۽ ڪراچيءَ سنگهه جي شاخا ۾ ويندو هوس
بالڪ اوستا ۾ لکيو اٿم.

ٽل - هندو جي اگر آهين، هندو ٿو ڏيکاري وچ
ٻٽي قوم جو پکيڙو، ٻليدان ٿيندو وچ - هندو....

۱- جيئن باغ ڪي مالهي، سهڻو ٿو بڻائي
تيئن تون ٻٽي مالهي، هيءَ فرض ادائي ڪر - هندو....

۲- هر روز سنگهه شاخا جو، ايم پالن ڪندو هل تون
تيندو و لنهنمان پندا، هندو و جيئو لنهنجو. هندو....

۳- اهندي همت ٿو ۾، ۽ تيندا ان تون ٻل شالي
دڪڙا مالا جا تيندا، لنهنجي همت سان خالي. هندو....

ديش ڪي ماٽي

ٽل - چندن هئه اس ديش ڪي ماٽي،
تپو ڀومي هر گرام هئه
هر بالا ديوي ڪي پرتما، بچا بچا رام هئه. بچا....

۱- هر شرير مندر سا پاون، هر مانو اپڪاري هئه
جهان شيهه ان گئي ڪلولي، گاءِ جهان ما پياري هئه
جهان سبيرا سنک بجاتا، لوري گاتي شيام هئه
هر بالا ديوي ڪي پرتما. بچا....

ستگر سندي مهما

سلوڪ - دان درد دک ڀڃڻا - گهٽ گهٽ لاٽ اڻاٽ
شرن تهاري آئيو - گرو نانڪ دي پرڀو آش

تل - شرڻ تنهنجي ۾ آهيو آهيان ، ستگر شيش جهڪائي
ستگر شيش جهڪائي - بابا نانڪ شيش جهڪائي

١- تون داتا مان منگتو آهيان، تنهنجي در تي آڌاري
تون بخشڻهار سائين، روز منگا تنهنجي درباري
مهر سندو ڪو دان ڏي داتا،
هلان تنهنجي سهاري - شرن ....

٢- عيب مون ۾ اڻ ميا تي، لاهي تن جي شماري
مهر ڪرين ته مان جيئان، ته ته ڪاڻهي ٻي ڪا واهي
او ستگر ڪاڻهي ڪا ٻي واهي،
سائين ڪاڻهي ٻي ڪا واهي - شرن ....

٣- رام متي ٻالڪ سڀئي جي، تو رچي مهما اپاري
ڪير ڪري تنهنجي وياکيا،
ستگر ڪنهن کي آهي مجالي
شيش جهڪائي شرن اچي جو،
تنهنجي ڪيئن رکوالي - شرن ....

٤- اڪو اوڪار جهڙي جو، تنهن سڀ ۾ جوت آ پالي
سائين سڀ ۾ خود کي پاتي، ؛ پرڀو ء چت ۾ سماتي
من شڌي ؛ نور ت ڏٺي،
ٽارل ڪهان تون پار هي - شرن ....

د شمن کي قبضي ۾ کر ديا، ڀارت کي اندر کو
کشمر کي کيار ي ۾ کيسر يا ڦهرائو ري هندو ....
۴- گيان ڀيٽ و نيو کي اگري، لبت آج ڀرائي ري
چين چڙهيو هم گري ٻر آکر ڀارت ۾ و لگائي ري
مالسر و ر شميو اگري، آن چڙائو ري. هند و ....
۵- هر ڀات واسي هئہ هند و، هند و کي سنتان هئہ
کٿسي اهي و ذ رمي، انکو سمجهائو اگيان هئہ
ٻڙي سڀي ڀائيو ن کو مل گلي لـگائو ري. هندو ....
٦- ڏ ڏ ک ر ها ڀنجاب آگہ سي،
اب لک ڀي لهين ڀڄ ڀائي
و ار شهيد و ن کي ڀومي ۾، غدارو ن کي بن آئي
گر و واٹي کو ڀول رهي، آتنک واد کا ڀارا هئہ
قو م الگہ هند و سي الفرت، انکا ليا لظارا هئہ
انسي غدارو ن کو مل کر مزا چکائو ري. هندو ....
۷- مسجد ۾ لبي مسلمان اور مندر ٻون ۾ عيسائي
ڌن ديکر جهو لتي سيوا کر، ڌر م بد لتي هئن ڀالي
ميدا کشي ٻو ر ياد کرو، اور اب اگيان ڏولو ري
هند و هند و ايک رهينگي ستيہ ڀاو سي ٻولو ري
ٿو را لمبہ راستا لمبا، ڏوُر گنائو ري. هند و ....
۸- سدا سنگهٺن ۾ شکتي هئہ،
شکتي سي سب ڊ ر لي هئن
ليکن هم چو ني چو ني ٻالون ٻر و ر ٿا لڙ لي هئن

٢- جهان کرم سي ڀاڳيہ بدلتي، شرم لشنا کلیاٹي هئہ
ليائي اور تپ کي گاتائين،
گاتي کوي کي باٹي هئہ
گیان جهان کا گنگا جل سا، نرمل هئہ اور رام هئہ
هر بالا دیوي کي پرتما. بچا ....

٣- اس کي سئنک سمر بهومي ہ،
گاتا کرتي گیتا هئن
جهان کيست ہ هل کي ليچي، کيلا کرتي سيتا هئہ
جيون کا آدرش يهان پر، پرميشور کا نام هئہ
هر بالا دیوي کي پرتما. بچا ....

هندو جاگ

هندو جاگ جا، دشمن کو دنکل باجل لاگيو ري
اتو لجو مک ليند کام ہ، قرسي لاگجيا ري

١- عرب سون عرب تن آ رهيو،
نرم بدلاوا کي تائين
هر بجن بند و پورا پاڑا، باس سمجھ ہ لهين آئي
جالي پاتي کو جهگڑو، گهر ہ نپٹائو ري. هندو ....

٢- مٹي پور ناگالئند مجورم، حال ايري آسام ہ
بد رهي مسلم اور عیسائي، تي پوليا آرام ہ
گهسيا و ديشي آج ديش ہ، مار بهگاو و ري. هندو ....

٣- جسي سورگ نرلي کا کهتي،
د يکو ري کشمير کو

قر انت سمي پر ٻراڻ لجون ،
نراڪار / ساڪار ـ لمهاري هاتون مين
اب سو لپ د يا ....

۵ـ مجهمي لجهمي بس ٻيد هي، مئن ار هون لم اارائڻ هو
مئن هون سنسار کي هاتون پر،
سنسار لمهاري هاتون مين ـ اب سو لپ د يا ....

رام رتن

ٿل ـ رام رتن مئن ٻايو ميري مائي ، رام رتن مئن ٻايو
۱ـ خرچي نہ کوئي چور نہ لوئي ،
ڌن ڌن هو نہ سوايو ـ رام رتن مئن ٻايو ....
۲ـ اگنمي نہ جالي ـ نير نہ ٻوبي ،
ڌرتي ڌريو نہ سهائي ـ رام رتن مئن ٻايو ....
۳ـ نام کي ناو ٻچن کي ٿيان ،
ٻو ساگر سي ترايو ـ رام رتن مئن ٻايو ....
۴ـ ميران کي ٻرٻو گرڌر ناگر ،
چرڻ ڪمل چت لايو ـ رام رتن مئن ٻايو ....
(ميران بائي)

نام جپن ڪيون چوڙا ـ خالس

ٿل ـ هري نام جپن ڪيون چوڙا ري،
ٻائي نام جپن ڪيون چوڙا ري ـ
۱ـ کروڌ نہ چوڙا جوٽ نہ چوڙا،
ستيہ وچن ڪيون چوڙا ري ـ ٻائي ....

مندرون اور مسجدون مين، شبد بهتر نرالي هوتي هين
شيگهر بهک جاتي هين هندو، بولي يالي هوتي هين
کيا کهنا الهاس سمجهه لو اور سمجهاؤري. هندو....

پرارتهنا

ٹیک- اب سونپ ديا اس جيون کا،
سب بار تمهاري هاتون مين
هے جيت تمهاري هاتون مين،
اور هار تمهاري هاتون مين....

١- ميرا نشچے بس ايک يهي، اک بار تمهي پاجاؤن مين
ارپن کردون دنيا بهر کا،
سب پيار تمهاري هاتون مين. اب سونپ ديا....

٢- بهدي مدش کا مجهي جنم ملي،
تو چرنون کا پجاري بنون
اس پوجک کي اک اک رگ کا،
هو تار تمهاري هاتون مين. اب سونپ ديا....

٣- جو جگه مين رهون تو ايسي رهون،
جيون جل مين کمل کا قول رهي
ميري گن دوش سمرپت هون،
گوپال تمهاري هاتون مين. اب سونپ ديا....

٤- جب جب سنساري قيدي بنون،
نشکام بهاو سي کرم کرون

۷- جب تم جڳ ۾ آئي تي، جڳ هنس مک تم روئي
اَئسي ڪرڻي ڪر چالو، تم هنس مک جڳ روئي
۸- جنني جني تو ڀڳت جن، ٻان داتا ٻان شور
نهين تو جنني ٻانجهه رهي. ڪاهي گنوا دي نور

ڪر معافي رام

ٽيڪ - ڪر معافي رام معافي
مون ۾ ڏوهه گهڻا ڀيا ٿي. ڪر معافي رام....
۱- هيءَ تماٽو عيبن هاٽو، تنهن سان ڪر نہ ستگر ماٽو
ڪول اندر جي لون لاڪي. ڪر معافي رام....
۲- تنهنجي در جي ٻانهي گولي،
اوکيءَ مان اچي ڪر ڪا سولي
تنهنجي چرڻن جي آهيان داسي. ڪر معافي رام....
۳- ڪڏهين ستگر مون وٽ ايندا ٿا،
ديا ڪري ٻنهنجو درشن ڏيندا ٿا
تنهنجي درشن جي آهيان پياسي. ڪر معافي رام....
۴- تون ٿي سوامي آهين دياٽو، ڪر ڪرپا تون رام دياٽو
ابشور تون ابناسي. ڪر معافي رام....
۵- ڪرشن گر جو عرض اگهائج،
پاڻ سان پاڻ ملائج
ڪانچ جم جي ڦاسي. ڪر معافي رام....
(ڪرشن گر)

٢- جولي جگه پر دل لگا کر،
اصل وطن کیون چھوڑا ري. پائي ....
٣- کوڑ کو لمبي خوب سنبھالا،
لال رتن کیون چھوڑا ري. پائي ....
٤- جس سمرن سي الي سکه پایا؛
اس کو کیون چھوڑا ري. پائي ....
٥- خالص اک بھگوان پروسي،
تن من دن کیون انھین چھورا ري. پائي ....

بھگت تلسي داس دها

١- دیا دھرم کا مول ھئ، نرک مول ابھمان
تلسي دیا نه چھوڑئي، جب لگ گھت مه پران
٢- ایک گھڑي آدي گھڑي، آدي کي پن آد
تلسي ساد سنگت کي، کٹي کوٹ اپراد
٣- اپ ھوٹي پربو کر سکي، ھووه ھار مت جاء
تلسي اس سنسار مه، پربو بچن سکه داء
٤- ھي بدائي بن رھي، اب کچھ بدي ناه
تلسي ايسي جاکي، مگن رھون من ماه
٥- آئے نھین آدر نھین، نھین نینن مه نیه
تلسي وھان نه جائئي، چاھي کنچن برسي میه
٦- تلسي آه غریب کي، کبھي نه خالي جاء
مئي بکري کي کال سي، لوھا بھسم ھو جاء

٢- موني پڇاڙا گورو وڃهندءِ گنگا ۾ ڌڻهن وار تي
ٻلا حياتي هوندي ڇا لڌو اٿو وڃين هردوار تي
پوءِ ٿي ته وڃندين تڻهن کان،
هاڻي ٿيءِ تيار ڙي. پوءِ ٿي ....
٣- موني پڇاڙا ڌڻهن ڌاڪو،
ڌوٻو بار ٻڌءِ ڌان کري
ٻلا حياتيءَ هوندي روشن،
ڇوڻ وڃين تون نانءُ کرڻ
پوءِ ٿي ته بارن تڻهن کان،
هاڻي ڌوٻو بار ڙي. پوءِ ٿي ....
٤- موني پڇاڙا پاپ تي ڳانڍ، آڻيندءِ پهلاج کي
ٻلا حياتيءَ هوندي ڇالڌءِ، پوڇين اٿو پهلاج کي
پوءِ ٿي تيار کندين، هاڻي کر تيار ڙي. پوءِ....
(پهلاج کوي)

هلندين تون ضروري

طرز- دنيا ۾ هم آئي هئين تو جيندا هي ٻڙهگا
تل- دنيا ۾ آهو آهين ته هلندين تون ضروري
خاکي ڙي جسم خاک سان هلندين تون ضروري
١- پير پيغمبر وڏا ولي هليا ويا
دارا سڪندر ۽ مغل مير هليا ويا
ڌ سندو هوندين جهان ۾،
هلندين تون ضروري. خاکي ڙي ....

اُٺو ڙي پيارو

ٽل - اُٺو ڙي پيارو ڪر ٻو تياري،
رام جپڻ جي آهي هيءَ واري
١- سڀ ڪان مٺو آهي نام پرڀوءَ جو،
سواسو ن سواس جپيو نر ناري. اٺو ....
٢- ٿيو سڄاڳ ڇڏ ٻو غفلت،
دک سنسار جا آهن ڏاڍا ڀاري. اٺو ....
٣- ڀاڻر ڀائٽيا ڪٽنب قبيلو،
جوتي آهي سڀ اُهن جي ڀاري. اٺو ....
٤- سک جا سنگي آهن سڀئي
دک ۾ ڀڄ لڌو ڪوئي نه پڪاري. اٺو ....
٥- شرڻ وٺو سمرٿ صاحب جي،
سرب سکن جو آهي داتاري. اٺو ....
٦- ڪهي ڪلياڻ سڏو ڀائي ساڌو،
جند جان پرڀوءَ تان ڪر ٻو ٻلهاري. اٺو ....
(ڪلياڻ)

پوءِ ٻيي ته هاري ويندين

طرز - اي لو مئن هاري پيا
ٽل - پوءِ ٻي هاري ويندا ان، هاٿي ڪٽي هار ٽون
پوءِ ٻي نه مري ويندا ان، هاٿي من مار ڙي
١- موتي پڇاٽا مڙه ڪي ليندءِ مٺو ٽيڪائڻ منڊر ۾
پلا حياتيءَ هولدي اهڙي اهرڪا ٿو الد ر ۾
پوءِ ٻي لمندان لنهن ڪان، هاٿي سرڀار ڙي. پو ....

پره ڦٽي پرڀات ٿي آهي
ڏيئو به هاڻي اُجهامي ويو
آءُ سفر لاءِ سنڀرو آهيان
آ وڃڻ لاءِ سڏ ٿيو

رچيندڙ :- رابندر ناٿ ٽئگور
ترجمان :- منگهارام اُڌارام ملڪاڻي

جيئي سنڌو ديش

طرز - جهان ڊال ڊال پر پنڇي ڪري بسيرا
تال - جت ذات پات جو ڀيد نه ڀولو،
سڀ دنيا کان نيارو
منهنجو سنڌو ديش هو پيارو
جيئي سنڌو ديش، جيئي سنڌو ديش

١- جت سنڌو نديءَ جو نرمل جل ۽ وچ هو ساڌ ٻيلو
هر سال لڳي پيو نديءَ ڪناري،
بابي وسڻ گهوٽ جو ميلو
هت نگريءَ نگريءَ مندر مڙهيون،
گهر گهر گروءَ دوارو. منهنجو ....

٢- جت پيدا ٿيءَ هيمون ڪالاڻيءَ،
ڪنور ڪئي قرباني
جنهن سنڌين پنهنجو ست بچائي،
جيئري جلائي زندگاني

٢- ٻڍڙا جي ڀانيا آهن، سي ڀڄندا ۽ ضروري
ڏسندو هو لنڊن جهان ۾،
ڀڄندين تون ضروري. خاڪي ڙي ....

٣- هل هل جا اشارا، هي شاهي اچن پيا
پرديسي پکيڙا هو، پنهنجي ديس وڃن پيا
آخر ته لالا چئن ٿي،
ڇڙهندين تون ضروري. خاڪي ڙي ....

"لالا"

موڪلاڻي

آهي وڃڻ جي ملي اجازت
پاڻ سڀ آشيش ڪريو
سڀ ڪنهن کي پرنام ڪريان ٿو
وڃان ٿو پنهنجي ماڳ وريو
اچي وٺو هيءَ در جون چابيون
گهر تان سڀ ٿو حق ڇڏيان
آءٌ فقط ٿو اڳي وڃڻ کان
توهان کان منٿا ٻول گهران
هڪ ٻئي جي پاڙي ۾ رهندا
هئاسين گهڻي زماني کان
پر مون جيڪي ڏنو توهان کي
تنهن کان زياده ڏنو توهان

٣- هاڻي اچي مان نندهجي، قدمن ۾ سر جهڪايو
نندهجي دواري ساڻول، کڻو مان سيڌو ساهيان
دانا مان نندهجي در جو گولو غلام آهيان
(ٻهاري)

ڍولو

١- اُٺ ڏاڍهن ٿي آيو، منهنجو سڏ و ساڻول شاهه
وڻ ٽڻ سڀ ساوا ٿيا، ساڻو ٿيندم گاهه
ماءُ چوي ٿي پت کي، پٽ مکڻ وٺي اچي کاءُ
ٽولڊو ٽارازيءَ ۾، ٻئي سي لڳڙو پاءُ
اهڙو ساڻول شاهه، جو ڏيندو ڏاڻ سنگت کي
٢- هر پلا هر نا پلا، سڀن وڏو کن شام
ارجن چنتا مت کرو، ٻيرا کارج کري ڀڳوان
٣- در پاهه صبر پر پا، قائم نندهجا کم
اُڏار ان اڙواهه ڏان، ٽون نه غامون لاهين غم
هاڻي رکي لاج شرم، ٻه کيءَ ساڻ گدار ٽون
٤- ٽون در پاهه رحمتي، آءُ خطائن ڀر
پائي آهس پالڻ مان، دولهه نندهجي در
خطائون خاوند چوي، مون ڏان معافي کر
هاڻي اهڙي نظر ڏر، جو عيب نه ڏکي هڪڙو
٥- دولهه نندهجي در لي، اچ شيوڪ شيوا کن
اُکا ٿلا آر ٽيون، آٺو ٻه ار ڏر ڏان
سولي کجان ٿن، لاٽون ساٿين لاڏ لا

جتي ڏاهر سين جي راڻيءَ ٿي ،
هو هڻيو هٿ جو اشارو . منهنجو ....
٣- هيءَ سنتن درويشن جي ڌرتي ،
هر ڪو پريتم پيارو
جتي راڳ رنگ جي موج مچائين ،
هٿن نيه جو اشارو
هو مٽڪي ليٿو موج ڪري ،
ڪنهن کي همت ٿي آ ڪنارو . منهنجو ....
٤- وڇڙي ويو آ وطن اسان کان ،
پر دل کان دور نه ٿيندو
هڪ ڏينهن پياري سنڌڙي جو ،
ٿي لمين نه وارو ايندو
پوءِ وڙهي به وٺبو وطن پنهنجو ،
وٺي جهولڻ جو سهارو . منهنجو سنڌو ....

جهولڻ مان تنهنجي

ٿل - جهولڻ مان تنهنجي در جو گولو آهيان
دادا مان تنهنجي در جو گولو غلام آهيان
تو کان سواءِ نه ٻيو ڪو والي وسيلو پاليا . دادا ....
١- ساري عمر مان سائين ، وينس توکي وساري
منهنجون لکين ڀلائون ، هڪڙو نه تورو لاهيان . دادا ....
٢- ايند ڪيم پاپون ، جن جو شمار ناهي
منهنجي اکيان و ٻهڻ جو ، حقدار مان نه آهيان . دادا ....

٢- سائين سرلهن جي ساوا ٽيا -
لامون لڏن چوڌاري واه واه
٣- سائين ٻر موچارو لال جو -
ناچو نچن ڏهاڙي واه واه
٤- سائين ڪبوتر قدرت جا -
ٻولي ٻولن موچاري واه واه
٥- سائين جوتيون لال دڙهيا جون -
لت جڳن چوڌاري واه واه

٦- سائين قبو جو قيمت جو -
جڏهن کي چت چوڌاري واه واه
٧- سائين ٻول ڀڳت جي آهه وڻنتي -
لت ڪر ٻيزاري واه واه

—

ٽل - گيان گرو گرلت جو سٽي،
ٽون جيءَ الڌر جولي جڳاءِ
سڪ سچ جي تار ٽن ۾ وقت وڄهي نا وڄاءِ
١- ڪرم جي ڪوڏر ڪٽي، ڪول دل ۾ من مڙهي
تڏهن مڙهيءَ ۾ من مڻو،
لڌو سچي تڏهن سان لڳاءِ. گيان گرو ....
٢- ڪرم ڀڳتي گيان جو، اُس وهي درياه ٽو
ٽوڪل سڌو ٽرهو ٻڌي،
هل حليمي همت هلاءِ. گيان گرو ....

٦- اچن جي آش ڪري، تو وٽ گهوٽ گهڻا
ٻيا ٻي ڏاتر ڏاهه ۾، جوشي جڳ گهڻا
پر تو ۾ موڙ مٺيا، جو قائم آهين ڪلجڳ ۾

٧- جن جي ڏيا ڏيڻ ٿي، تن جا سلا ٿيندم ساوا
ڏاتر جي هن ڏاهه سان، ڪير ڪري داوا
پر جي ڪم ڪرڻ لاوا، صاحب ڪٺي سولي ڪندو

٨- ٻانديون موڙائي ٻيڙ، لال وهي لڙ گاڏڙو
جاڏي پاڻي ٻيڙ، سڪل وڻ ساوا ڪري

٩- اچي چڙهيم اچ ٿي، هيءَ ٻيڙي پراڻي
موڙ محبت ميٺهن جي، پاسن ڪان پاڻي
گل ڦل ڦوڙو ڦاروان، ادا وڪڙ جي واڻي
سنگت لال ٿيندو ساڻي، جو ٻاڙو نه ڪرندو ڳل ٿي

١٠- ٻوالي سدا ڌياوتي، سمڪ هوڌ گڻيش
پاڻ ڊيو رکشا ڪرو، برهما وشنو مهيش

پنجڙو لال سائين جو

حاضر لال ڌرهيا ٿي-

جنهنجون اچيون گلزار ٿيون واه واه
لنهنجيون ٻاڙهيون گلزار ٿيون واه واه
لنهنجي مهر موچاري واه واه-

سائين حاضر لال ذرهيا ٿي

١- سائين واهن وسڻي واجهڙا-
جنهن کي وسڻ چوڌاري واه واه

۵- عيب اسانجا ۽ اوڳڻ کيڻن نه ڏيکيندا ٻول
گهوٽ پرڀو تو گهر جاڻن جا
ڪن ڀر خالي جهول. ڳائي ....

٦- تون رهبر تون رکوالو تون هيڻن جو همراه
مان داسن جو داس او دولهه،
تون شاهن جو شاه. ڳائي ....
(گورڌن پارٽي)

آرتي شري درگا ماتا جي

جيء امبي گؤري، ميا جيء منگل مورتي.
ميا جيء آنند ڪرتي
تمکو اش دن ڌياوت هري برهما شوجي

١- مانگ سندور وراجت ٽيڪا مرگ مد کو
اوجل سي دو نئنان، چندر ودن نيڪو. جيء امبي

٢- ڪنڪ سمان ڪليور رکتامبر راجي
رڪت پشپ گل مالا کنٺ پر ڇاجي ء. جيء امبي

٣- کيهر واهن راجت کرگ کپر ڌاري
سرنر مني جن سيوڪ تن کي دک هاري. جيء امبي

۴- ڪانن ڪنڊل شوڀت، ناشا گج موتي
کوٽن چندر دواکر راجت سم جيوتي. جيء امبي

۳- ڪرم ڪر نشڪام ٿي تون، ٻوءِ سڀ ڪو سڪدام ٿي
ايهو سمجهي اُستاد وٽ،
جيءُ جهلي پس جاه ٻجاءِ. گيان گرو ....

۴- ٻرهان ٻيج ڪنور پاڙ هو، سر ويئي سٽ پاڙ هو
هو نه تور ٻنڌ ڙ لکو،
حجت ڏهن سان نه هلاءِ. گيان گرو ....

(ڪنور رام)

آرتي اُڏيري لال جي

ٽل- ڳائي ڳائي جڳ ڳائي ڳائي سک پائي پائي
شري امر ڏنا او شري لال زندا ڏهڌجي آرتي

۱- امر اُڏيرا وهرورڻ جو آهين تون اوتار
ڪڏهين پلي تي،
ڪڏهين نيري گهوڙي تي هسوار. ڳائي ....

۲- جهرمر جهرمر جهلڪي ڏهڌجي جوتي جلوندار
ٻابل ڏهڌجي ٻهراڻي سان،
چمڪين جي چمڪار. ڳائي ....

۳- تارڻ وارا تون ٻگتن کي ٻو ساگر مان تار
ڏهڌجي ٻاجهه ڪيا ڪيترن جا،
ٻڏندڙ ٻيڙا پار. ڳائي ....

۴- اسين رکون ٿا اکن ڦلن جي ڏهڌجي درداس
ٻوري ڪجان تون پل هه،
سائين آسائين جي آس. ڳائي ....

٥- شمبُ لشمبُ وداري، مهشاسر گهاتي
ڈمر ولوچن لشدن، لش دن مرماتي. جيء امبي

٦- چولشست يوگن گاوت، لرليء كرت پشدرون
باجت تال مردلگا، ار باجت ڈمرو. جيء امبي

٧- ٻدا چار الي شوبت، گڙگ كپر ڏاري
من والچت قل پاوت، سيوت لر ناري. جيء امبي

٨- كنچن تال وراجت، اگر كپور بالي
شري مال كيتو بر راجت كوٹ رتن جيوتي. جيء

٩- ما امبي كي آرتي جو كوني لر گاوي
كهت شوالند سوامي، سك سمپتي پاوي

Printed by Veer Vijay Art Printers, Film Colony, Jaipur
Published by Tarachand Dengomal Thakur
168, Sindhi Colony, Bani Park, Jaipur (Raj)